

Σάμου Ευσέβιος: “Η πίστη μας δεν έχει σημαντικά και ασήμαντα” - “Όλα είναι ισόκυρα και αλληλένδετα για την σωτηρία μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σάμου, Ικαρίας και Κορσεών

Στο μήνυμά του για την Κυριακή της Ορθοδοξίας, 9 Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσέβιος μεταξύ άλλων τόνισε “Η πίστη μας δεν έχει σημαντικά και ασήμαντα, ουσιώδη και επουσιώδη. Όλα είναι ισόκυρα και αλληλένδετα για την σωτηρία μας”.

“Δεν είναι καιρός για διαμάχες και εγωισμούς πάνω σε ζητήματα της πίστεως και της ζωής μας. Δεν είναι καιρός για διαιρέσεις και ψυχρότητες μέσα στο σώμα της Εκκλησίας. Δεν είναι ώρα για έχθρες και μίσση στην κοινωνία της γλυκυτάτης Πατρίδος μας. Ο πιστός Χριστιανός πρώτα και πάνω απ’ όλα πρέπει να είναι σημείο αναφοράς για την ειρήνη και την αγάπη στο σύγχρονο κόσμο, αλλιώς δεν μπορεί να υπάρχει ούτε ως φως, που θα φωτίζει και θα θερμαίνει τον κόσμο, ούτε ως αλάτι, που θα συντηρεί και θα νοστιμίζει τον κόσμο, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου στην επί του Όρους ομιλία Του”, υπογράμμισε.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

Άγαπητοί μου Πατέρες και Άδελφοί,

Έφέτος συμπληρώνονται 1.700 έτη από τή σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τό ἔτος 325 μ.Χ. στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας, μέ τή συμμετοχή 318 Θεοφόρων Πατέρων. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία διαφύλαξε μέ τήν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τή συνοδικότητά της, τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν εὐχαριστιακή κοινωνία τῶν κατά τόπους Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδος ἀποφάνθηκε γιά διάφορα δογματικά, διοικητικά καί ἐκκλησιολογικά ζητήματα.

Ἀφορμή γιά τήν σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου στάθηκαν τρία κυρίως ζητήματα: α) ἡ αἵρετική διδασκαλία τοῦ Ἀρείου, πού ἔλεγε πώς ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός, (ὅπως σήμερα διδάσκουν οἱ Χιλιαστές), β) ὁ καθορισμός τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα καί γ) ἡ ἐπανεένταξη στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν πεπτωκῶτων (lapsi), τῶν Χριστιανῶν δηλαδή, οἱ ὁποῖοι στίς περιόδους τῶν διωγμῶν ἀπό δειλία θυσίασαν στά εἰδωλα καί «ἀπέφυγαν» μέν τόν μαρτυρικό θάνατο, ἀλλά ἀποκλείονταν καί ἀπό τήν Σύναξη τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία ἐμπνεόμενη ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, στό **πρῶτο** ζήτημα παρέμεινε ἀμετακίνητη στό δόγμα Της γιά τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, καταδικάζοντας ἐντελῶς τήν αἵρεση τοῦ Ἀρείου καί καθιερώνοντας τόν ὅρο «Ὁμοούσιος τῷ Πατρί» γιά τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, συντάσσοντας καί τά πρῶτα ἑπτά ἄρθρα τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως: «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...ἕως τό οὐκ ἔσται τέλος», τό ὁποῖο εἶναι ἔργο τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Στό **δεύτερο** ζήτημα ἡ Ἐκκλησία συνέθεσε τίς παραδόσεις Ἀνατολῆς καί Δύσης καί καθόρισε τό Πάσχα νά ἐορτάζεται ἀπό κοινοῦ γιά ὅλους τούς Χριστιανούς τήν πρώτη Κυριακή μετά τήν πανσέληνο τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας καί μετά τό πάσχα τῶν Ἑβραίων.

Στό **τρίτο** ζήτημα, πού εἶχε δημιουργήσει σχίσματα καί διαιρέσεις ἀποφασίσθηκε ἡ κατά τό δυνατόν ἐπιεικής ἀντιμετώπιση τῶν πεπτωκότων καί ἡ κατόπιν μετανοίας ἡ σταδιακή ἐπανένταξή τους στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μέ σκοπό τή σωτηρία τους.

Ἡ συμπλήρωση 1.700 ἐτῶν ἀπό τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ Γεγονότος μᾶς ὑπενθυμίζει τήν ἀξία τῆς Συνοδικότητος καί τῆς Ἑνότητος τῆς πίστεώς μας. Μᾶς καλεῖ νά διαφυλάξουμε ἀνόθευτη τήν πίστη μας καί νά διατηρήσουμε ἀκεραία τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ ἀποκεκαλυμμένη ἐκ Θεοῦ ἀληθινή πίστη. Εἶναι ἡ ὁδός τῆς ἐνώσεως τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Τριαδικό Θεό στό Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Σαρκωμένη παναλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ἡ πίστη μας διά μέσου τῶν αἰώνων δέν γνώρισε οὔτε μεταρρύθμιση, οὔτε ἀντιμεταρρύθμιση. Ἀκόμη κι ὅταν ἐμφανίσθηκαν ἀναγεννητικές τάσεις, αὐτές ἀπέβλεπαν στήν ἐπιστροφή στήν παράδοση. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τή μοναδική δυνατότητα νά διασώζει καί νά διατηρεῖ πάντοτε νέο καί ἀναλλοίωτο τό Ὁρθόδοξο ἥθος καί φρόνημα καί νά τό παραδίδει ἀπό γενιά σέ γενιά μέχρις ἐμᾶς σήμερα, οἱ ὅποιοι πιστεύουμε ὡς ὀφείλουμε σέ «ὃ,τι πανταχοῦ, πάντοτε καί ὑπό πάντων ἐπιστεύθη», σύμφωνα καί μέ τόν ὀρισμό τοῦ ὁσίου Βικεντίου τοῦ ἐκ Λειρίνου, καθῶς «αὐτό εἶναι τό ἀληθινό καί γιά ὅλους σωτήριο.»

Αὐτό δέν μποροῦμε οὔτε νά τό ἀλλοιώσουμε, οὔτε νά τό νομοθετήσουμε ἐκ νέου.

Ἡ πίστη μας δεν ἔχει σημαντικά καί ἀσήμαντα, οὐσιώδη καί ἐπουσιώδη. Ὅλα εἶναι ἰσόκυρα καί ἀλληλένδετα γιά τήν σωτηρία μας.

Στό «Πιστεύω» τό ὁποῖο ἀπαγγείλαμε τώρα ὅλοι, ἀλλά καί στήν Θεία Λειτουργία, ὁ Ἱερεὺς μᾶς προτρέπει ἀμέσως μετά, λέγοντας: «Στῶμεν καλῶς. Στῶμεν μετά φόβου. Πρόσχωμεν...». Δηλαδή μέ τίς λέξεις τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, μέ τίς ὁποῖες συγκράτησε τά ἀγγελικά τάγματα καί δέν ἀκολούθησαν τόν Ἑωσφόρο στήν πτώση του, μᾶς ἐφιστᾷ τήν προσοχή, ὥστε νά μήν ἀλλοιώσουμε τήν ὀρθόδοξη πίστη καί τό φρόνημά μας, ἀπό παρακοή καί ἐγωϊσμό καί ἐκπέσουμε ἀπό τήν Ἐκκλησία, ὅπως ὁ Σατανᾶς ἀπό τόν οὐρανό.

Άγαπητοί μου Πατέρες καί Άδελφοί,

Δεν είναι καιρός για διαμάχες καί έγωϊσμούς πάνω σέ ζητήματα τής πίστεως καί τής ζωής μας. Δεν είναι καιρός για διαιρέσεις καί ψυχρότητες μέσα στό σῶμα τής Έκκλησίας. Δεν είναι ὥρα για ἔχθρες καί μίση στήν κοινωνία τής γλυκυτάτης Πατρίδος μας. Ὁ πιστός Χριστιανός πρῶτα καί πάνω ἀπ' ὅλα πρέπει νά είναι σημεῖο ἀναφορᾶς για τήν εἰρήνη καί τήν ἀγάπη στό σύγχρονο κόσμο, ἀλλιῶς δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει οὔτε ὡς φῶς, πού θά φωτίζει καί θά θερμαίνει τόν κόσμο, οὔτε ὡς ἀλάτι, πού θά συντηρεῖ καί θά νοστιμίζει τόν κόσμο, σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ Κυρίου στήν ἐπί τοῦ Ὁρους ὁμιλία Του.

Ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ γνωρίζουμε, ὅτι ὁ ὁ μόνος ἀναμάρτητος εἶναι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ καί ἄρα ὅλοι μας φέρουμε ἀναλογικῶς εὐθύνη για ὅλα ὅσα συμβαίνουν γύρω μας, ὅπως εὐθυνόμαστε δίχως ἄλλο καί για τήν παράδοση καί παραλαβή τής πίστεως καί τής ζωής τής Έκκλησίας μας, ἀπό γενιά σέ γενιά, στίς οἰκογένειες καί τήν κοινωνία.

Ἐορτάζοντας σήμερα καί τήν μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, πού μαρτύρησαν στήν παγωμένη λίμνη τής Σεβαστείας τό 320 μ.Χ., πέντε μόλις χρόνια πρίν τήν σύγκληση τής Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀντιλαμβανόμαστε τό ρόλο κάθε γενιάς στήν παράδοση καί παραλαβή τής πίστεως. Κυρίως ὅμως, μέσα ἀπό τό ἀνδρεῖο φρόνημα πού ἐπέδειξε ἡ μητέρα τοῦ ἑνός ἐξ αὐτῶν, ἀντιλαμβανόμαστε καί τόν ρόλο τῶν γονέων για τή μετάδοση τής Ὁρθόδοξης Πίστης στά παιδιά καί τήν κατά Χριστόν μόρφωση καί παιδαγωγία, πού ὀφείλουν νά τούς δίνουν. Ἀκόμη δέ, πῶς χρειάζεται νά εἴμαστε ἰδιαίτερα προσεκτικοί στά θέματα τής Ὁρθόδοξης πίστης καί ζωής, καθῶς ἀμέτρητοι Ἀδελφοί πρίν ἀπό ἐμᾶς, γνωστοί ἢ ἄγνωστοι, διέσωσαν τήν πίστη για χάρη μας καί για τη σωτηρία μας ἀκόμη καί μέ τή θυσία τής ζωής τους, για τούς ὁποίους σήμερα ψάλλουμε τό «Αἰωνία ἡ μνήμη».

Σήμερα, ἀνατρέχοντας 1700 χρόνια στό ἱστορικό μας παρελθόν διδασκόμαστε ἐπίσης πῶς τό σκάφος τής Έκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, παρά τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, τά ἀνθρώπινα λάθη ἢ πιθανούς ἀδέξιους χειρισμούς, διατηρεῖται σέ ἀλάνθαστη πορεία μέσα στή θάλασσα τοῦ κόσμου, διότι καθοδηγεῖται ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί διαφυλάσσεται ἀλώβητο, γιατί εἶναι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ μας.

Ἄς φροντίσουμε λοιπόν, ἔχοντας τό παράδειγμα τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καί παραλλήλως λαμβάνοντας τό μήνυμα τῶν Πατέρων τής Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, νά διαπλέουμε τό πέλαγος τής ζωής μέσα σέ αὐτό τό σκάφος τής Έκκλησίας, μένοντας ἀμετακίνητοι στά δογματικά θέματα τής

πίστεως καί διευθετῶντας τά θέματα τῆς ζωῆς μας μέ διάκριση, σύνεση, ἀγάπη καί κυρίως ἐπιείκεια, ἡ ὁποία ἔρχεται ὡς ἀποτέλεσμα τῆς προσευχῆς, τῆς μετανοίας καί τῆς ὑπακοῆς μας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί πάντοτε μέ σκοπό τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν «ὑπέρ ὧν Χριστός ἀπέθανε καί ἀνέστη». Ἀμήν

Χρόνια πολλά!

Εὐχέτης πρὸς τόν Κύριο γιά ὅλους σας

+ Ὁ Σάμου καί Ἰκαρίας Εὐσέβιος